

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

לפני **כבוד השופט אחסאן חלבי**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**

נגד

הנאשם **ולדימיר נזרנקו**

גזר דין

עובדות כתב האישום המתוקן והרשעת הנאשם

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, **החזקת אגרופן או סכין שלא כדין** לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, **ניסיון תקיפה סתם** לפי סעיפים 379 ו-25 לחוק העונשין וכן **חבלה במזיד ברכב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.02.2023 בבוקר, ברחוב יד לבנים בחיפה, נהג המתלונן ברכב מסוג מאזדה, והנאשם נסע מאחוריו ברכב מסוג הונדה. במהלך הנסיעה, צפר הנאשם למתלונן, ולאחר שזה האט את נסיעתו, הנאשם התקדם עם רכבו אל עבר חלון רכבו של המתלונן והחל לקללו והמתלונן השיב לו. אז, עקף הנאשם את רכבו של המתלונן, בלם וחסם אותו.

במעמד זה, יצאו השניים מהרכבים, והנאשם הרים את המקל בו אחז והתקרב אל עבר המתלונן כמאיים לפגוע בו. הנאשם איים על המתלונן באומרו "אתה לא תחיה היום" וכן תקף אותו בכך שהחל לחנוק אותו, וירק עליו.

בנסיבות אלה, הצליח המתלונן להיחלץ מאחיזתו של הנאשם ואחז בצווארו על מנת להרחיקו מעליו, עד שעוברי אורח הפרידו ביניהם. בהמשך, ניסה הנאשם לתקוף את המתלונן בכך שאחז בידיו כלי חד, בדמות מספריים, והחל ללכת אחר המתלונן בעודו מאיים עליו כי "לא יחיה יותר".

הנאשם גרם נזק לרכב של המתלונן, בכך שבעט בדלת השמאלית-קדמית וגרם לכיפוף בפח.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

3. הנאשם כבר תחילה בכתב האישום המקורי, ופרשת הראיות החלה להישמע. ברם, ולאחר שמיעת עדותו הראשית של המתלונן, שבמהלכה אף הוצגו סרטונים שמתעדים את האירוע ברובו, התגבשו הסכמות לעניין תיקון כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. בין הצדדים לא התגבשו הסכמות לעניין העונש אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו טרם מתן גזר הדין.

תסקיר שירות מבחן

4. לפי התסקיר, הנאשם בן 33, רווק, ומתגורר בחיפה. הנאשם עלה לארץ בגיל 7, ומגיל צעיר עבד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. לדברי הנאשם, בהיותו נער התחבר לחברה שולית והסתבך בפלילים. הנאשם צרך סם מסוכן מסוג קנאביס מגיל צעיר וכבר בגיל 16, לדבריו, החל הליך שיקום שכלל גמילה מסמים, שיחות פרטניות ומסירת בדיקות שתן. ההליך השיקומי נמשך כשנתיים ובסופו הפסיק להשתמש בסמים למשך כשלוש שנים.

לצד פירוט הרקע התעסוקתי בעבר ובהווה, עלה מהתסקיר כי בשנת 2020 עבר הנאשם תאונת דרכים קשה שבעקבותיה נזקק לתהליך שיקום ארוך שכלל טיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים. הנאשם מסר כי מזה ארבע שנים הוא מחזיק ברישיון לצריכת קנאביס. ממצאי דגימות השתן שמסר הנאשם בשירות המבחן לימדו על שרידים של קנאבינואידים, ובבדיקה הראשונה אף נמצאו שרידים של אופיאטים, אולם הנאשם הכחיש שצרך סם מסוג הרואין וטעם כי יתכן שהדבר נבע משימוש בתרופה שנטל.

בכל הנוגע לעבירות בהן הורשע, מסר הנאשם כי בעקבות תאונת הדרכים שעבר, הפך להיות דרוך, חס מזג ותוקפני בכביש. כך הוא פעל בזמן האירוע, כאשר במקרה זו הוא התעצבן לאור תגובתו של המתלונן, והדבר הוביל לאלימות פיזית. הנאשם טען כי לא התכוון לנקוט באלימות, אך כאשר המתלונן השתמש באלימות פיזית, גם הוא הגן על עצמו. הנאשם מסר שהוא זה שהתקשר למשטרה ולא הבין היכן טעה. עוד אמר הנאשם שהוא מבין כי גרר את המתלונן לתגרה, ושהוא חש בושה על התנהגותו ועל התקפי הזעם שלו. בעניין זה, שיתף הנאשם כי כשראה את הסרטון של האירוע הוא הבין איך זה נראה "מהצד", ואמר שהוא מוכן להתנצל בפני המתלונן. לצד זאת, הנאשם הכחיש את הנזק לרכוש ומסר שהוא לא פגע ברכבו של המתלונן.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא נמצא "במקום אחר" מבחינה רגשית, ושהוא שקול יותר. הנאשם הביע נכונות לעבור הליכי טיפול אך ציין את הקושי עקב פניות נמוכה בשל אילוצי עבודה ולימודים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

לאחר בחינת גורמי הסיכון והסיכוי, נסיבות הרקע של הנאשם ועמדתו שהובעה לפני שירות המבחן, צוין כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות דומה, שרמת חומרתה מוערכת גם כן כבינונית.

בסופו של דבר, ועל אף חומרת העבירה, המלצת שירות המבחן הייתה להטיל על הנאשם ענישה שיקומית שתצמצם את הפגיעה בתפקודו, ותמנע רגרסיה במצבו. על כן הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה אשר במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, לצורך קבלת כלים להתמודדות עם מצבים דומים בעתיד, לשם הפחתת הסיכון להישנות עבירות דומות. לצד האמור, המליץ שירות המבחן על מתן פיצוי למתלונן כחלק מהענישה.

טיעוני הצדדים לעניין העונש

5. בטיעוניה לעונש התייחסה המאשימה לנסיבות ביצוע העבירות, לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם וכן למידת הפגיעה בהם. המאשימה הדגישה כי מדובר באלימות בכביש שנוצרה לאחר עימות רגעי בין שני נהגים. לאחר התייחסות לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, וכן לאחר הפנייה למספר מקרים מהפסיקה, ביקשה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה התייחסה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות הודאת הנאשם, והתייחסה אגב כך לתסקיר שירות המבחן. נטען כי למרות ההמלצה החיובית, התסקיר חושף תמונה מדאיגה לגבי התנהגותו של הנאשם. בהתחשב בנסיבות הכוללות, וגם בשים לב לעבר הפלילי והתעבורתי, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות כספית גבוהה ופיצויים לטובת המתלונן.

כאן המקום לציין כי תדפיס המידע הפלילי בעניינו של הנאשם (ת/3) מלמד על שתי הרשעות קודמות בפלילים: האחת, משנת 2014, בגין עבירות סמים לצריכה עצמית, ובגינה הוטלו על הנאשם עונשים מותנים וקנס כספי; השנייה, משנת 2012, בבית המשפט לנוער, בשל עבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש והחזקת סמים לצריכה עצמית, שהתרחשו בשנת 2009, ובגינה הוטלו על הנאשם מאסר מותנה, התחייבות כספית ופיצויים. תדפיס המידע בעבירות תעבורה (ת/4), מלמד על שורה של עבירות תנועה, לרבות עבירות שנדונו לפני בתי משפט לתעבורה.

6. בטיעוניה של בא-כוח הנאשם, הן בכתב והן בעל פה, צוין כי מדובר באירוע שאינו ברף חומרה גבוה, נקודתי ולא מתמשך, כאשר התקיפה התבטאה בכך שהנאשם "החל" לחנוק את המתלונן וירק עליו. עוד צוין כי הנאשם הורשע בעבירת תקיפה סתם, וכי המתלונן לא נזקק

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנק

לכל טיפול רפואי. צוין כי המקל בו החזיק הנאשם הוא מקל הליכה שבו עושה שימוש בצל הנכות שממנה הוא סובל. גם עבירת החזקת הסכין היא עבירה בנסיבות קלות למדי לאור כך שהנאשם החזיק "במספרים קטנים לציפורניים" (יוער כי תמונת המספרים הוגשה לאחר הטיעונים לעונש וסומנה ת/5).

בנסיבות אלו, ולאחר הפנייה למקרים שונים מהפסיקה, טען בא-כוח הנאשם כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות.

בטיעוני ההגנה הודגש כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והודה בהם במפורש. נטען כי הודאה זו ניתנה הן בפני בית המשפט והן בפני קצינת המבחן, כאשר הנאשם הביע צער עמוק, ואף בושה, על המעשים בהם הורשע. ההגנה ציינה כי במקרה זה אמנם נשמעה עדות המתלונן בחקירה ראשית, אך המתלונן לא נחקר בחקירה נגדית על ידי ההגנה, וחשוב מכך – כתב האישום תוקן לאחר עדות זו ולאחר הצגת הסרטונים של האירוע, ומכאן שניהול ההליך לא היה חסר תכלית.

ההגנה עמדה על התאונה הקשה שעבר הנאשם בשנת 2020 ועל השלכותיה הפיזיות והנפשיות על הנאשם, כפי שעלה גם מתסקיר שירות המבחן. עוד צוין כי הנאשם החל ללמוד בטכניון לתואר הנדסאי בניין, עובד לפרנסתו, ונראה שהוא "לוקח אחריות על חייו ומנסה להשתקם". ההגנה עמדה על האמור בתסקיר שירות המבחן, על נכונו הנאשם לעבור הליך טיפול ועל ההמלצה שניתנה בסופו של דבר.

לגבי העבר הפלילי, צוין כי מדובר בעבירות ישנות, והאחת מהן שעניינה בעבירות אלימות, בוצעה בשנת 2009 כשהנאשם היה קטין.

על אף עמדת ההגנה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן יכול להתחיל ממאסר מותנה, כפי שעולה מהפסיקה שהוגשה, נטען כי אם בית המשפט יקבע כי מתחם העונש מתחיל מרף גבוה יותר, קיים מקום לחרוג לקולה משיקולי שיקום, לאור טעמים הקשורים במצבו הרפואי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות, וכן המגמה החיובית בחייו שניכרת באפיקים של השכלה ותעסוקה.

בכל מקרה, בא-כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, ועתר בפני בית המשפט להסתפק בעונש צופה פני עתיד, לאור ההשלכות כבדות המשקל של כל עונש מאסר בפועל, כולל מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, על הנאשם, לרבות בשל מצבו האישי והכלכלי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

7. הנאשם הביע חרטה על המעשים בדברו האחרון.

8. לאחר שמיעת הטיעונים לעניין העונש, וטרם גיבוש כל עמדה, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לשם גיבוש חוות דעת בעניינו בדבר התאמתו לריצוי עונש מאסר בפועל בדרך זו. חוות הדעת התקבלה והנאשם נמצא מתאים, במגבלות מסוימות, לריצוי עבודות שירות. לאחר קבלת חוות הדעת, ניתנה לצדדים אפשרות להעביר התייחסות משלימה, וההגנה שבה על עמדתה שלפיה הטלת מאסר על הנאשם, גם בעבודות שירות וגם אם לפרק זמן קצר, יכולה לפגוע בהליך השיקום. עם זאת, צוין כי ככל שבית המשפט יחליט להטיל עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, הרי שהנאשם מסכים לכך וההגנה עותרת לכך שיהיה קצר ככל הניתן.

דיון והכרעה

9. העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה כך שיתקיים "יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". תחילה, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, יש לקבוע את העונש שיוטל על הנאשם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובשיקולי ענישה נוספים: שיקול השיקום מחד, ושיקולי ההרתעה מאידך.

10. מאחורי העבירות אשר בגינן הורשע הנאשם עומדים ערכים של הגנה על ביטחונו האישי של כל אדם, על האוטונומיה שיש לו על גופו, רוחותו, שלוותו וכן על רכושו. ערכים חברתיים אלה נמצאים בלב הערכים המוגנים של כל חברה מתוקנת. למרבה הצער, תופעת האלימות מקבלת ביטוי נרחב גם בכבישי הארץ. על כך כבר נאמר כי "התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה" (רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (02.08.2018)); וכן: "אין כמו תופעת הבריונות כדי לפגוע באיכות החיים של האזרח הקטן, שמוצא עצמו מפוחד שמא בשל מבט חטוף או מילה 'מיותרת' הוא עלול ליפול קורבן להתפרצות אלימה מצד אדם שאינו מכיר כלל. כך לגבי בריונות ברחוב ובמקומות ציבוריים וכך לגבי בריונות ואלימות במקומות בילוי ובמועדונים..." (בש"פ 1802/11 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.03.2011)). למותר לציין, כי מעשי אלימות מעין אלו לא רק פוגעים בתחושת הביטחון של הנפגעים עצמם, אלא גם מערערים את תחושת הביטחון הכללית של הציבור, משאלו נעשים לרוב בפרהסיה הציבורית, ובגין עניינים של מה בכך.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

11. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בתחילת גזר הדין ואין צורך לחזור עליהן. יודגש רק כי מדובר באירוע נקודתי וספונטני, שנעשה על רקע עימות בכביש בין שני נהגים, אשר הוביל לאלימות ואיומים מצדו של הנאשם, בשל עניין של מה בכך. מנגד, האלימות שננקטה לא הייתה ברף גבוה ובכל מקרה לא הובילה לחבלות כל שהן, והמתלונן כלל לא נזקק לעזרה רפואית. כן יש לציין כי המספריים שהחזיק הנאשם הם מספריים זעירים מאוד, כפי שעולה מהתמונה שהוגשה (ת/5) וכי המקל שבו אחז הנאשם הוא מקל הליכה בו מסתייע בצל מצבו הרפואי.

12. לאחר בחינת נסיבות העבירות והפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, ולשם קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב ברמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות. במסגרת זו, כמו בכל הליך של בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, יש להסתמך על פסקי דין שניתנו במקרים בעלי נסיבות דומות.

(-) במסגרת רע"פ 6090/23 **דלינסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.08.2023), החמור מהמקרה שלפניי, נדון עניינו של נאשם שהורשע, על סמך הודאתו, בשני כתבי אישום נפרדים בעבירות של איומים (כתב האישום הראשון) ותקיפה סתם וכן תקיפת זקן שגורמת חבלה של ממש (כתב האישום השני). לפי עובדות כתב האישום הראשון, כאשר הנאשם סבר כי בכוונת המתלוננת להיכנס עם רכב לפניו בפקק תנועה, הוא גידף אותה, ירק לכיוון רכבה ואיים עליה באומרו "תסתמי את הפה את. אני תכף אתן לך מכות". כשהמתלוננת נסעה מהמקום השליך לעברה הנאשם דבר מה ובדלי סיגריות תוך כדי נסיעה. לפי עובדות כתב האישום השני, מספר חודשים לאחר האמור, לאחר שהנאשם החנה את רכבו בחניית נכים בניגוד לחוק, התגלע ויכוח עם המתלונן, בן 68, שהעיר לו על כך, ובמהלכו דחף אותו הנאשם והכה אותו במכת אגרוף לפניו. לאחר שמתלונן נוסף, בן 71, העיר לנאשם על התנהגותו וניסה לצלם את רכבו, תקף הנאשם גם אותו באמצעות סטירה לפניו, ובהמשך דחף והכה אותו באגרוף לפניו, הפילו ארצה וגרם לו חבלות באוזן השמאלית ובמפרק הלסת. לאחר מכן, שב הנאשם ותקף את המתלונן הראשון, דחף אותו והפילו על המתלונן השני. הנאשם שב ודחף את אחד המתלוננים וירק על השני בעודו שרוע על הרצפה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע בכתב האישום הראשון **נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל** ומתחם העונש ההולם בגין האירוע שבכתב האישום השני **נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו, לאחר שקילת הודאתו ועברו הנקי אך גם היעדרה של המלצה מטעם שירות המבחן ומידת הסיכון הנשקף, 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעורו שהגיש לבית המשפט העליון. בית המשפט העליון הוסיף וציין כי "בית משפט זה שב ועמד על חומרתן של עבירות האלימות ההולכות ומתפשטות במרחב הציבורי, והבהיר כי יש להתמודד עמן

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

באמצעות מדיניות ענישה ההולמת את חומרתן ומהווה מסר מרתיע מפני ביצוע בעתיד...",
וכן כי "למרבה הצער, התנהלותו והתנהגותו של המבקש במקרה דנן אינן חזיון נדיר
במחוזותינו, ואנו נוכחים לדעת כי מקרים שבבסיסם התנהלות אלימה על דברים של מה בכך
תופסים להם מקום בחברה בישראל, ולא אחת בקרב הנוהגים בדרך – תופעה נפסדת אשר
יש להוקיעה והביטוי לחומרתה של התנהגות שכזו חייב להימצא בענישה הולמת".

(-) במסגרת רע"פ 3539/22 **דיין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.05.2022), הקל יותר
מהמקרה שלפניי, נדון עניינה של נאשמת שהורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה
סתם בגין כך שירקה לעברו של אדם אחר אגב עימות שנוצר על רקע השימוש בכביש. **במסגרת
העימות הותקפה הנאשמת על ידי אחר, ועלה כי עניינו הסתיים בהסדר מותנה. הנאשמת,
אשר בחרה לנהל את ההליך, הורשעה בדין ונקבע כי אין לזכותה מחמת זוטי דברים וכן אין
לקבל את בקשתה לאי-הרשעה. בית משפט השלום קבע כי בנסיבות העניין מתחם
העונש ההולם נע בין עונש מאסר מותנה לבין עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות,**
ועל הנאשמת נגזרו 2 חודשי מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית. ערעורה של הנאשמת
לבית המשפט המחוזי לעניין ההרשעה, נדחה, וכך גם בקשתה לרשות ערעור לבית המשפט
העליון.

(-) במסגרת רע"פ [7645/20 כהן נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (18.11.2020), החמור בהרבה
מהמקרה שלפניי, נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת
חבלה של ממש, בכך שלאחר שנהג אוטובוס העיר לו על כך שהוא משוחח בטלפון בקול רם,
הוא איים עליו ולאחר מכן תקף אותו בכך שדחף אותו, חנק אותו, בעט בו וגרם לו לחבלות
בפניו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה **נע בין מספר חודשי מאסר
בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם, בעל
עבר פלילי דומה, 7 חודשי מאסר בפועל ויום לצד הפעלת מאסרים על תנאי נוספים, במצטבר,
כך שהנאשם ירצה 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי על קולת
העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי החמיר את עונש המאסר בפועל לכדי 15 חודשים והפעיל
את עונשי המאסר המותנים, כך שסך כל עונש המאסר בפועל עמד על 27 חודשים. בקשת
רשות הערעור של הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

(-) במסגרת רע"פ **5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (02.08.2018), החמור
מהמקרה שלפניי, נדון עניינו של נאשם שהורשע, על סמך הודאתו, בעבירות איומים, תקיפת
קטין וגרימת חבלה של ממש וכן נהיגה בזמן פסילה, על כך שבזמן נהיגה ברכב, תחת פסילת
רישיונות, התעמת עם קטין בן 17 שחצה את הרחוב בנתיב נסיעתו, וגרם לעצירת הרכב
בחריקת בלמים. הנאשם ניגש לרכבו של הקטין, צעק לעברו שייצא מהרכב, גידף אותו ותקף

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

אותו בשלושה אגרופים בפיו, באפו ומתחת לעינו, ואיים עליו באומרו "אם אני אראה אותך עוד פעם אחת אתה תקבל בוקס", כאשר כתוצאה מכך נגרמו לקטין חבלות בפניו, כאבי ראש ושיניים, סחרחורות וקשיי נשימה, והוא נזקק לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע שני מתחמי ענישה נפרדים, הראשון מתחם הענישה בשל עבירות האלימות שנקבע כי הוא נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, והשני מתחם הענישה בשל עבירות הנהיגה בזמן פסילה שנקבע כי הוא נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל (8 חודשים בשל עבירות האלימות ו-4 חודשים בשל הנהיגה בפסילה). ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעורו שהגיש לבית המשפט העליון. בית המשפט העליון ציין כי העונש שהוטל אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת וכי אף נעשה חסד עם הנאשם, והוסיף כי "התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה".

(-) במסגרת רע"פ 1402/15 טלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.03.2015) נדון עניינו של מי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, על כך שבגין סכסוך בין משתמשים בדרך, תקף הנאשם נהגת רכב, והמשיך ותקף את חתנה, שהוזעק למקום. כתוצאה ממעשה התקיפה, נגרמו למתלוננת חבלות בזרועה הימנית. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, לצד קנס כספי ופיצויים למתלוננת. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהגיש הנאשם ואשר התמקד בעיקר בהכרעת הדין ושאלת ההרשעה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור ולגבי העונש שהוטל נאמר כי גזר הדין אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות.

(-) במסגרת עפ"ג (מחוזי חיפה) 30400-06-15 מדינת ישראל נ' פחימה [פורסם בנבו] (19.11.2015), נדון עניינו של נאשם שהורשע, על סמך הודאתו, בעבירות של חבלה במזיד ברכב וכן תקיפה על ידי שניים או יותר. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם כמעט נפגע מהמתלונן שסטה מנתיב הנסיעה, מה שהוביל לוויכוח ביניהם ולהגעת שני חברים של הנאשם שניסו למשוך את המתלונן החוצה מהרכב. הנאשם בעט במזיד במראה השמאלית של הרכב ושבר אותה, כתוצאה מכך איבד שיווי משקל ונפל בעוד המתלונן איבד שליטה והתנגש בעץ. לאחר מכן הנאשם ושני חבריו תקפו את המתלונן בצוותא בבעיטות ואגרופים לראש, לחזה ולבטן עד שחברתו של המתלונן התקשרה למשטרה והם עזבו את המקום. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודת שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, אך סטה ממתחם העונש שקבע, לאורו של תסקיר שירות המבחן, וגזר על הנאשם מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך שלוש שנים, צו של"צ בהיקף של 180 שעות, צו מבחן למשך 18 חודשים, ופיצוי למתלונן. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

המדינה וקבע כי אין לא היה מקום לסטות ממתחם העונש שנקבע בשל הרשעותיו הקודמות של הנאשם. אשר על כן, גזר בית המשפט המחוזי על הנאשם 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נוספים.

(-) במסגרת עפ"ג (מחוזי ת"א) 25844-06-14 **מדינת ישראל נ' דרעי** [פורסם בנבו] (29.9.2014), אשר הוגש על ידי ההגנה, נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה שגורמת חבלה של ממש, על כך שבזמן שנסע עם חברו על קטנוע, ובעקבות הערת המתלונן לנהג הקטנוע, ניגש הנאשם אל המתלונן וחבט בשני אגרופים בפניו בעודו ישוב ברכב, וכתוצאה מכך נגרמו לו חבלות. השניים הותירו את המתלונן מדמם ברכבו ונסעו, לאחר שהנאשם קיפל את לוחית הזיהוי של הקטנוע. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה **נע בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 9 חודשי מאסר בפועל**, אולם מטעמי שיקום נמנע מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי מצא להתערב בעונש משלא ניתן להסתפק במקרה זה בענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, תוך שהוא לוקח בחשבון גם את היבטי השיקום. כך גם היה במקרה נוסף שהוגש מטעם ההגנה שבו מצא בית המשפט המחוזי להתערב הן במתחם העונש ההולם שנקבע והן בעונש הסופי, כשדובר על תקיפה בעקבות עימות בכביש, שגרמה לחבלה ממשית (עפ"ג (מחוזי ת"א) 32560-10-14 **מדינת ישראל נ' בלס** [פורסם בנבו] (18.3.2015)).

13. לאחר בחינת כלל הרכיבים הנדרשים לקביעת מתחם העונש ההולם, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, **נע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה, לריצוי בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל**. אכן, הנאשם לא הורשע בתקיפה שגורמת חבלה של ממש, ומכאן עתירת ההגנה לקבוע כי ספו התחתון של המתחם יהיה במאסר מותנה. ברם, מדובר באירוע מתמשך שכולו היה ביוזמת הנאשם, אשר לא עצר את התנהגותו התוקפנית גם לאחר שהופרד מהמתלונן בפעם הראשונה. מכל מקום, ובהתאם לקביעות בפסיקה, מקרים מעין אלו של בריונות בכביש, ברמה הנורמטיבית של קביעת הענישה ההולמת, אינם יכולים שלא לכלול ענישה ממשית.

14. מכאן **לעונש שיש לקבוע בעניינו של הנאשם**. בעת קביעת העונש בית המשפט נדרש להתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שמפורט **בסעיף 40א** לחוק העונשין.

15. בעניינו של הנאשם שלפנינו, יש מקום לשקול מספר שיקולים מקלים המצדיקים התחשבות בעת מתן הגזר דין. ראשית, הודאת הנאשם לאחר תיקון כתב האישום, המעידה על נטילת אחריות מלאה על מעשיו. יתרה מכך, הרושם החיובי שהותיר הנאשם על שירות המבחן, לצד התסקיר החיובי שניתן בעניינו, מלמדים על הבנה אמיתית ומעמיקה של חומרת טעותו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

בנוסף, יש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, במידה מסוימת בשים לב לכך שהדבר לא מנע ממנו לנקוט בדרך אלימה ומאיימת כלפי אחר. מנגד, אין להתעלם מרישומי הפלילי של הנאשם, לרבות רישומו בתחום התעבורה, וזאת גם בשים לב לחלוף הזמן ולכך שהעבירה הפלילית בוצעה כשהנאשם היה קטין.

16. שילובם של השיקולים יחדיו, כאשר שומה על בית המשפט גם ליתן דעתו לשיקולי ההרתעה שהם שיקולים משמעותיים בעבירות שעניין בריונות בכביש, לאור נפוצותן, לא מאפשרים הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל, אולם בהחלט מאפשרים הטלת עונש מתון במשכו ובדרך ריצויו. במצב דברים זה לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן בהטלת ענישה חינוכית טיפולית שצופה את פני העתיד בלבד. מדובר בענישה מקלה שאינה מתיישבת עם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם. ענישה כזו אינה נותנת מענה הולם לאינטרס הציבורי במאבק המתמשך בתופעת הבריונות בכבישים. כמו כן, ענישה זו לא מביאה בחשבון את שיקולי ההרתעה, הן של היחיד והן של הרבים. כבר נקבע בפסיקה כי בית המשפט אינו מחויב לאמץ המלצות שירות המבחן לעניין העונש, אשר מטבע הדברים מתמקד בנאשם שלפניו ואינו אמון על שיקולים רחבים יותר של טובת הכלל והאינטרס הציבורי. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו לפני שנים לא מעטות ולפיהם: "חוות דעת שירות המבחן מתמקדת בפן השיקומי הנוגע להם ואילו חובת בית המשפט לתת דעתו לשיקולים כוללים של ההליך הפלילי וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם" (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד (3), 685).

17. בנסיבות אלו, לא מצאתי הצדקה, כאמור, לחרוג ממתחם העונש ההולם, לא לקולה ולא לחומרה. עם זאת, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם, תוך שאני קובע כי זהו מקרה מתאים לריצוי עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

18. לאור כל האמור, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יועסק בעמותת "שווים" בקרית ביאליק, חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המותר בחוק, וזאת החל מיום 1.09.2025. הנאשם יתייצב ביום זה, בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת "ברקאי", שלוחת צפון – מתחם בית הסוהר "מגידו". מובהר בזאת לנאשם כי מקום עבודות השירות יכול להשתנות; כן מובהרות לנאשם הוראות החוק הנוגעות לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות ומשמעות הפרת ההוראות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45092-08-23 מדינת ישראל נ' נזרנקו

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה בה הורשע.

ג. מוטל בזאת על הנאשם צו מבחן למשך שנה. מוסברות בזאת לנאשם, בלשון פשוטה, משמעות הצו וכן השלכות אי מילוי אחר הצו.

לצד זאת, אני מטיל על הנאשם פיצויים למתלונן על סך 3,000 ₪. הפיצויים ישולמו בשיעור אחד עד ליום 31.12.2025. המאשימה תעביר למזכירות בתוך 10 ימים את פרטי המתלונן.

העתק יועבר לשירות המבחן.

העתק יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' אלול תשפ"ה, 27 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.

אחסאן חלבי, שופט